

saaledes at den vil komme til at indbringe en betydelig mindre Indtægt end ventet. At gaa videre ad den Bane vil forekomme mig meget betænkeligt, og jeg tænker mig ogsaa, at det ærede Medlem vil være enig med mig deri. Jeg er forvisset om, at en Nedskrivning af Abonnementskortene vil bringe en betydelig Nedgang i den forventede Merindtægt. Skønt jeg, siden vi arbejdede med Sagen, har faaet Oplysning om, hvor stor en Indtægtsnedgang Abonnementskortene efter det ærede Medlems Ændringsforslag vilde bringe, saa staaer det ikke længere klart for min Erindring, og jeg skal ikke sige noget derom. Jeg skal kun slutte med at sige, at Sagen skal blive Genstand for nærmere Undersøgelse.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) rettede et Spørgsmaal til mig angaaende det Ændringsforslag, som er gennemført i Folketinget om Lokomotivbygning, hvorefter Ministeren er bemyndiget til at overdrage den hjemlige Industri Fabrikationen af nogle Lokomotiver. Det ærede Medlem udtalte, at saa vidt han havde fulgt mine Udtalelser i Folketinget, havde han den Opfattelse, at jeg var en Modstander af, at den hjemlige Industri skulde tage denne Sag op. Jeg maa derom sige, at det er en ganske ejendommelig Opfattelse, det ærede Medlem har faaet, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil læse mine Udtalelser i Folketingstidenden, vil han faa en anden Opfattelse. Men jeg vil, foruden at henvise det ærede Medlem dertil, meget gerne ogsaa gøre Rede i dette høje Ting for, hvorledes denne Sag foreligger, fordi jeg tror, at der trænges til en lille Smule Klarhed desangaaende. Det staaer nemlig for mig saaledes, som om denne Sag er slaaet lidt for stærkt op, man har gjort sig noget for store Forhaabninger, navnlig med Hensyn til, hvad der kunde blive ud af denne Industri for de indenlandske Arbejders Vedkommende.

For nogle Aar siden var der nedsat en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal, og denne Kommission kom til det Resultat, at Forbruget af Maskiner var meget stort herhjemme, saa at det kunde regnes, at der aarlig vilde forbruges ca. 70 Maskiner, hvoraf Statsbanerne skulde have Brug for 30, og de private Baner for 40. Men nu er Forholdet jo dette, at man kan ikke tvinge de private Baner til at købe Maskiner paa Hjemlandets Værksteder. I det allerhøjeste vilde man kunne tvinge de private Baner til at købe de Maskiner, som skulde anskaffes ved nye

Anlæg, og hvis man forudsætter, at disse nye Anlæg indgaa normalt, og der altsaa bliver Koncession paa 4 Baner om Aaret, indtil Jernbaneloven er gennemført, og at hver af disse Baner skal anskaffe 3 nye Maskiner, saa vilde det altsaa sige, at man sikkert kunde regne med 12 Maskiner fra Privatbanerne for en saadan hjemlig Industri. Jeg har ladet undersøge, hvorvidt der kunde være Tale om, at Statsbanerne forbruge 30 Maskiner aarligt, og dertil siger man Nej paa Statsbanernes Værksteder, det er der ikke Tale om. Det gennemsnitlige Forbrug vil neppe kunne sættes højere end til 10. Det hele vil altsaa indskrænke sig til 22 Maskiner i Stedet for 70, naar der er Tale om de Maskiner, man sikkert kan regne paa, der vil komme den hjemlige Industri til gode. Jeg mener saaledes, at dette Spørgsmaal er slaaet alt for stort op, og at der ikke er Tale om det Masseforbrug af Lokomotiver her i Landet, som denne Kommission har ment, der vilde blive Anvendelse for.

Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side er den, at jeg i høj Grad har interesseret mig for, at den hjemlige private Industri kunde komme til at tage Lokomotivbygningen op. Jeg er absolut Modstander af Statsdrift paa dette Omraade, men jeg er ingenlunde Modstander af, at den hjemlige Industri kunde komme til at tage Lokomotivbygningen op, tværtimod deraf vil jeg være en varm Ven, og det har jeg udtalt mange Gange ogsaa i dette høje Ting. Naar denne Sag i det hele taget er kommen frem, saa skyldes det netop denne min Interesse, idet hele dette Spørgsmaal om Lokomotivbygning herhjemme har ligget dødt i flere Aar. Der er nemlig af de Fabrikker, man kunde tænke sig kunde paatage sig et saadant Arbejde, i de seneste Aar intet Tilbud gjort. Jeg søgte saa i Fjor at fremkalde et Tilbud fra Frichs Efterfølgere i Aarhus, netop ud fra denne Interesse for, at den hjemlige Industri kunde komme til at tage det Arbejde op, og fordi jeg mente, at den hjemlige Industri indenfor den Beskyttelse, vi have ifølge Toldloven, 5 pCt. for Lokomotiver, kunde optage denne Industri. Jeg fik ogsaa et Tilbud frem. Den Gang havde vi allerede udbudt 6 Rangermaskiner og faaet et Tilbud, der var meget lavere, fra et belgisk Firma. Da jeg tænkte mig Muligheden af, at det hjemlige Firma maaske under Hensyn til, at Udlandets Pris var lavere, kunde udføre Arbejdet noget billigere, telegraferede jeg til det belgiske Firma, som skulde levere